

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 646

гр. София, 11.10.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Бистра Николова

Членове: Тодор Тодоров
Милен Василев

като разгледа докладваното от Тодор Тодоров Въззивно търговско дело № 20221001000771 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 267, ал. 1 във връзка с чл. 266 от ГПК.

С Решение № 260323 от 09.05.2022 г., СГС, ТО, VI – 6 –ти състав, е отхвърлил предявените от Сдружение „Музикаутор“ против „Розенфелд и Ко“ АД обективно кумулативно съединени иски по чл.95а във връзка с чл. 95 от ЗАПСП за заплащане на обезщетение в общ размер от 13 000 лв. за извършено от ответника на 24.05.2018 г. чрез излъчване на филма „Вестникарчето“ нарушение на авторските права на музикалните произведения, включени във филма и подробно изброени в диспозитива на Решението.

Недоволен от така постановения съдебен акт е останал ищецът, който го обжалва с оплаквания за неправилност поради допуснати от съда нарушения на съдопроизводствените правила и материалния закон. Излага се във въззивната жалба, че ищецът бил доказал наличието от всички елементи от фактическия състав на предявените иски, което правело последните основателни. За неправилен обаче въззивникът намира извода на СГС относно това, че не е съумял да обори въведената с чл. 63 от ЗАПСП презумпция, на която насрещната страна не се била и позовала. Твърди се, че по съдът не бил изпълнил задължението си за съставяне на проектодоклад по делото, липсвало посочване на всички релевантни за спора факти. За неправилен въззивникът намира и извода на СГС, че чл. 62 от ЗАПСП, уреждащ отношенията по създаване на комплексното аудиовизуално произведение, е неприложим по отношение на създаването на процесното филмово заглавие, тъй като филмът „Вестникарчето“ не е създаден в Република България. Неправилно и в противовес на приетите по делото доказателства, съдът бил приел, че ответникът има надлежно отстъпени за това права.

Редовно уведомен, въззиваемият е депозирал в срок отговор на така подадената въззивна жалба, с който оспорва същата като неоснователна и моли за оставянето ѝ без уважение.

Доколкото с Разпореждане № 1672 от 19.09.2022 г., производството по настоящото дело е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание на 17.10.2022 г., с настоящото съдът дължи произнасяне по сторените от въззивника доказателствени искания, а именно предоставяне на възможност за представяне на доказателства от всички сдружения, в които членуват авторите на процесните произведения, както следва – ASCAP, BMI и STEF, от които да е видно, че правата за публично изпълнение/излъчване не са отстъпени на филмовия продуцент, нито се предполага, че са у него и следва да бъдат отстъпени на местните ползватели от местната организация за управление на тази категория права.

За допуснати от първата инстанция процесуални нарушения във връзка с доклада на делото въззивният съд не следи служебно / чл. 269, изр. 2 от ГПК/. Когато във въззивната жалба или отговора страната се позове на допуснати от първата инстанция нарушения във връзка с доклада, дори и да прецени тези оплаквания за основателни, въззивният съд не извършва нов доклад по смисъла и в съдържанието, уредено в чл. 146, ал. 1 от ГПК, тъй като характерът на въззивната дейност изключва повторение на действията, дължими от първата инстанция. Освен това, извършването на изцяло нов доклад от въззивната инстанция с различна квалификация на предявения иск би имало за резултат предварително определяне на действията на първоинстанционния съд като неправилни, а тази преценка се дължи едва при постановяване на въззивното решение. В тази хипотеза въззивният съд дължи единствено даване на указания до страните относно възможността да предприемат тези процесуални действия по посочване на относими за делото доказателства, които са пропуснали да извършат в първата инстанция поради отсъствие, непълнота или неточност на доклада и дадените указания, което по смисъла на чл. 266, ал. 3 от ГПК е извинителна причина за допускането на тези доказателства за първи път във въззивното производство.

В конкретния случай, с проектодоклада по делото, обективиран в Определение № 6682 от 20.12.2018 г., решаващият състав на СГС, е разпределил доказателствената тежест, като е указал на ищеца, че същият следва да докаже изложените в обстоятелствената част на исковата молба твърдения за факти и обстоятелства, а именно, че на посочената дата е излъчен процесният филм; че част от него са посочените произведения; че авторите на последните са именно посочените от въззивника, както и че последният ги представлява на територията на Република България.

Изложеното, както и факта, че проектодокладът е приет за окончателен с участието на страната, която не е възразила, налага обоснования извод за липса на процесуално нарушение от страна на СГС.

Дали приложение следва да намери уредената в чл. 63 от ЗАПСП оборима презумпция, както и дали ответникът се е позовал на нея, респ. дали това му възражение е основателно, са въпроси по същество, по които съдът ще се произнесе с Решението си.

Предвид изложеното и на основание чл. 267, ал. 1 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

~~Секрет~~

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Сдружение „Музикаутор“ за събиране на доказателства във въззивното производство.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____